26 de juliol: Sant Joaquim i santa Anna, pares de la Verge Maria

Text de l'Evangeli (*Mt* 13,16-17): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Feliços els vostres ulls, perquè hi veuen, i les vostres orelles, perquè hi senten! Us asseguro que molts profetes i justos van desitjar veure el que vosaltres veieu, però no ho veieren, i sentir el que vosaltres sentiu, però no ho sentiren».

Sant Joaquim i santa Anna, pares de la Verge Maria

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Sant Joan Pau II)
(Città del Vaticano, VatICà)

Avui, la figura de santa Anna ens recorda la casa paterna de Maria, Mare del Crist. Allí vingué Maria al món, tot portant en Ella mateixa l'extraordinari misteri de la Immaculada Concepció. Allí estava envoltada d'amor i la sol·licitud dels seus pares Joaquim i Anna. Allí "aprenia" de la seva mare precisament, de santa Ana, a ser mare. I, tot i que des del punt de vista humà Ella va renunciar a la maternitat, el pare celestial, acceptant la seva total donació, la gratificà amb la maternitat més perfecta i més santa. Jesucrist, des de dalt de la creu, traspassà —en cert sentit— la maternitat de la seva Mare al deixeble predilecte i alhora l'estengué a tota l'Església, a tots els homes.

—Al llindar del Nou Testament, precisament sant Joaquim i santa Anna preparen la vinguda del Messies, acollint Maria com a do de Déu i oferint-la al món com immaculada "arca de salvació". Alhora, segons l'evangeli apòcrif de Jaume, Joaquim i Anna foren acollits i venerats per la Sagrada Família de Natzaret, que esdevingué així model d'amorosa assistència el relació als grans.